[Handelsministeren.]

og nautisk art; derimod modsatte man sig en organisation, der fik beføjelser til at beskæftige sig med økonomiske og kommercielle spørgsmål. Det lykkedes imidlertid ikke at vinde fornøden tilslutning til det skandinaviske synspunkt, og et konventionsudkast med et videregående formål blev vedtaget med et betydeligt flertal af de i konferencen deltagende lande.

Siden 1948 er der fra flere af de lande, som havde ratificeret konventionen, sket henvendelser til de skandinaviske lande for at formå disse til at ratificere, medens der fra skandinavisk side er udfoldet bestræbelser for at få begrænset organisationens formål til det rent tekniske; bl. a. har spørgsmålet været fremdraget i De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd, hvor imidlertid afstemningen gik det skandinaviske synspunkt imod. Den skandinaviske holdning har dog haft den betydning, at der i de 10 år, der er forløbet mellem konventionens vedtagelse og dens ikrafttræden i marts 1958, inden for ledende skibsfartskredse i en række lande, herunder England og USA, er opstået betænkeligheder ved det meget vide formål, som konventionen fastsætter. Dette resulterede som anført i bemærkningerne til forslaget i, at den forberedende komité, der har forestået tilrettelæggelsen af organisationens første samling, har foreslået og organisationens første samling vedtaget, at organisationen indtil videre kun skal beskæftige sig med tekniske og nautiske spørgsmål.

Dette forhold har, som det ligeledes fremgår af bemærkningerne, medført en ændring i den skandinaviske holdning, der i første række kom til udtryk i Norges ratifikation, og den danske regering har herefter i overensstemmelse med de søfarendes og redernes organisationer fundet det rigtigst, at også Danmark tiltræder konventionen, således at man ved sin ratifikation afgiver erklæring om, at man forudsætter, at organisationen begrænser sin virksomhed til tekniske problemer.

IMCOs organer er dets forsamling, der består af alle medlemmer, et råd bestående af 16 medlemmer samt en sikkerhedskomité på 14 medlemmer. Sekretariatet består af en generalsekretær, en sekretær for sikkerhedskomiteen og det øvrige personale, der er fornødent.

Som anført i bemærkningerne var Danmark repræsenteret ved observatører på organisationens første samling, der afholdtes i London i januar i år, og disse havde lejlighed til at følge drøftelserne såvel i plenarforsamlingen som i de forskellige udvalg.

Som det sikkert vil være de ærede medlemmer bekendt, havde Danmark den store tilfredshed, at tidligere afdelingschef i handelsministeriet Ove Nielsen blev valgt til organisationens generalsekretær og således beklæder posten som organisationens øverste administrative embedsmand.

For Danmark og de øvrige skandinaviske lande er det, som nævnt, blevet anset for at være af betydning, at organisationen ikke breder sig til de felter, hvor der findes andre internationale skibsfartsorganer med en mangeårig praksis, eller til områder, hvor vi ikke skønner at der er behov for internationale organer, og det foreslås derfor, at Danmark ligesom Norge og Sverige ved sin ratifikation giver udtryk for, at man vil overveje sit fortsatte medlemskab, såfremt det skulle vise sig, at organisationen tager andre end tekniske og nautiske spørgsmål op til behandling.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede undervisningsminister, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende i dag anmeldte lovforslag.

Undervisningsministeren *(Jørgen Jørgensen): Forslag til lov om radiospredning,* som jeg herved har den ære at fremsætte for det høje ting, er i overensstemmelse med

[Undervisningsministeren.]
det forslag, som det nedsatte radiolovsudvalg efter indgående drøftelser udarbejdede, og som foreligger i den betænkning, der blev afgivet af det omhandlede udvalg.

Da radiolovsudvalget blev nedsat for at overveje en nyordning af radiolovgivningen, var det et hovedemne for udvalgets drøftelser at overveje spørgsmålet om, hvordan radioledelsen skulle vælges.

Forholdene havde jo ændret sig meget fra den tid, da kun forholdsvis små kredse i befolkningen var interesseret i aflytning, til nu, da radioen er budbringer til snart hvert hjem i landet. Derfor var det heller ikke unaturligt eller mærkeligt, at tanken om at vælge radioledelsen på et andet grundlag end hidtil blev rejst. Det direkte lyttervalg, som fra nogle sider blev foreslået, blev efter indgående drøftelser opgivet af udvalget, både af principielle og navnlig af praktiske grunde, og man samlede sig da om at give folkerepræsentationen, d. v. s. folketinget, større indflydelse ved valget af radioens ledelse. Når radioen nu praktisk talt er hvermands eje, og når radioen har monopol på alle udsendelser, må det synes rimeligt i et folkestyret land, at folketinget på normal parlamentarisk vis vælger ledelsen, der har ansvaret for denne betydningsfulde kulturelle institution. Hvordan valget skal gennemføres, kan der naturligvis være delte meninger om, men det, der må stå fast, er, at radioen skal være en folkestyret radio under de folkestyrede organers ledelse og ansvar.

Disse almindelige synspunkter, som vel de allerfleste vil være enige i, angiver jo imidlertid kun rammen om arbejdet. At tilrettelægge forholdene inden for denne ramme, så radio og fjernsyn får de rigeste muligheder for at løse opgaven, er det væsentligste og vigtigste. Det gælder her som på andre områder af kulturlivet, at der inden for de rammer, der fastlægges, må være betydelig frihed for ledere og medarbejdere til at kunne tilrettelægge planer for de enkelte områder inden for radiofoniens udsendelser. Skal radioen løse sin store kulturelle mission i vort folk, må frihed og personligt ansvar have førstepladsen. Radioen må ikke blive en institution, der stivner i alt for faste former, men der må være plads for individuel og personlig indsats. Da radioen er en statsradio, der har monopol på al radiotjeneste, må det naturligvis forudsættes, at den ledes ud fra frisindede og rummelige synspunkter med ligelighed over for de mange forskellige opfattelser, der råder i befolkningen. Radioen skal ikke være neutral i den forstand, at man tilstræber at gøre alle udsendelser farveløse og uden spænding og indhold, tværtimod, radioen må være oplysende, inspirerende, den må sætte tanker i gang. Nogen let opgave er dette selvsagt ikke, og at gennemføre udsendelser praktisk taget hver time i døgnet, uden at der skulle blive anledning til kritik, er ganske utænkeligt. Det må dog være en selvfølge, at man altid ved alle udsendelser husker på, at disse udsendelser går lige ind i stuerne i alle hjem, og udsendelserne må være tilrettelagt under hensyn hertil. Det kræver megen takt hos den enkelte, der har ansvaret for udsendelserne, og det kræver kendskab til og megen fortrolighed med synspunkter og indstilling i alle befolkningskredse.

Der er i radio og fjernsyn i det daglige mange små dele, der skal sættes sammen, når det hele skal bygges op. Dette stiller store krav til ledelsen inden for de enkelte afdelinger, der må være i stand til at afstikke en linje og fastlægge et mål for arbejdet. Derfor er det såre vigtigt, at radioen knytter til sig medarbejdere, som med ansvarsfølelse og ildhu går op i det arbejde, der bliver betroet dem, og dette kræver samarbejdsvilje hos alle parter, der har en gerning inden for radioens vidtforgrenede arbejdsområder. Naturligvis vil en radioledelse altid være udsat for kritik, hvordan skulle dette overhovedet kunne undgås; men det må dog erkendes, at taget som helhed er den saglige kritik over for udsendelsernes indhold ikke meget fremtrædende, når man tager i betragtning, hvor vanskeligt et arbejdsfelt radio og fjernsyn er.

Jeg er naturligvis ikke fremmed over for den tanke, at der med den vældige udvikling, der foregår i tiden inden for radio og fjernsyn, en dag kan blive anledning til at overveje, om det kunne være formålstjenligt at finde frem til andre arbejdsformer inden for radio og fjernsyn. Jeg mener imidlertid ikke, at tiden lige netop nu, efter at forholdene så grundigt er drøftet i radiolovs-

[Undervisningsministeren.]
udvalget, er inde til at optage en sådan drøftelse. Den opgave, som radiolovsudvalget havde, var jo væsentligt at overveje nye former og regler for valg af radioråd. Det var denne opgave, man i det væsentlige samlede sig om, og hvorom udvalget som en kompromisløsning kom til det resultat, som indeholdes i lovforslaget, og som folketinget nu skal tage stilling til.

Under radiolovsudvalgets arbejde, og efter at udvalget har afgivet sin betænkning, har offentligheden med iver diskuteret og kritiseret det resultat, radiolovsudvalget er kommet til. Det gælder naturligvis for denne betænkning som for alle forslag, hvor enighed mellem forskellige anskuelser skal søges tilvejebragt, at ingen helt kan opnå, hvad man ønsker, men at de enkelte medlemmer må gøre indrømmelser for at nå et samlet resultat. Det forekommer dog mig, at de spørgsmål, der har været draget frem i den offentlige debat, ikke har været af så afgørende betydning, som man undertiden kunne få indtryk af ved de diskussioner, der er ført.

Spørgsmålet om lytterorganisationernes indflydelse ved valg af radioråd har været et af de punkter, der har været diskuteret, og radiolovsudvalgets indstilling er blevet kritiseret; men for deres vedkommende, der ønsker et folkevalgt radioråd, må det dog siges, at de nye regler giver folketinget større indflydelse ved valget af radioens ledelse, end tilfældet er under den gældende lov. Lytterorganisationerne har efter forslaget indstillingsret, men folketinget er frit stillet ved valget af de medlemmer til radiorådet, der skal repræsentere lytterne og seerne i radiorådets ledelse.

I lovforslagets § 6 er fastsat, at radiorådet nedsætter et forretningsudvalg og et programudvalg. Disse udvalg er også nedsat under den gældende ordning, men efter regler, som er hjemlet i den af undervisningsministeren udfærdigede forretningsorden. Det væsentlige må vel imidlertid være de beføjelser, som programudvalget får, og de må formentlig kunne være de samme, enten udvalget nedsættes administrativt, eller det fastsættes i selve lovforslaget. I hvert fald må det jo stå klart, at selve rådiorådet ikke kan beskæftige sig med alle spørgsmål, hvad jo heller ikke er meningen, men at snævrere udvalg også angående programlægningen må nedsættes, hvor dette anses for nødvendigt og ønskeligt.

Radio og fjernsyn er i en rivende udvikling. Deres kulturelle betydning er uomtvistelig. Derfor må det være rigtigt, at man stadig indhøster nye erfaringer og tager disse med ind i sine overvejelser, når spørgsmålet om radioens opbygning og ledelse diskuteres. Jeg venter ikke, at den offentlige debat om radioen vil standse, selv om dette forslag gennemføres, men det sker der formentlig heller ingen skade ved, når diskussionen føres på et sagligt og reelt grundlag. Det har i hvert fald sin store værdi, at offentligheden med vågen opmærksomhed følger, hvad der foregår inden for dette vigtige kulturelle område i vort demokrati. Alle forhold taget i betragtning mener jeg, at forslaget, som det foreligger her, vil give en forsvarlig og brugbar ramme for arbejdet, der skal udføres inden for radio og fjernsyn her i landet, og jeg anbefaler lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 1 stedfortræder til folketingets Grønlandsudvalg (i stedet for Alfred Jørgensen).

(Jfr. tidenden sp. 3260).

Valgt blev: *Kristian Kristensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende hjælp til enlige mødre)

og

forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. [Vedrørende lovforslaget om pension og hjælp til enker m. fl.].

Valgt blev: *Kaj Andresen, Nina Andersen, Andreas Hansen, Hjortnæs, Mørk, Viola Nørløv, Edel Saunte, Else Zeuthen, Ayoë Herbøl, Søren Andersen, N. Chr. Christensen, Justesen, Krogh, Lorentzen, Erna Sørensen, Hanne Budtz* og *Gertie Wandel.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet m. v.

og

forslag til lov om ændring i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkuløse m. m.

Valgt blev: *Johs. E. Larsen, Ditlevsen, Ove Hansen, Hjortnæs, M. Larsen* (Kolding), *Mørk, Edel Saunte, Kirkegaard, Niels Andersen, Thisted Knudsen, Anders Andersen, Alfred Bøgh, Niels Eriksen, Thorkil Kristensen, Gottschalck-Hansen, Egon Lauritzen* og *Knud Nielsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3030, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 723).

Der var stillet 7 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de fem følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3031, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 723).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg [vedrørende den mellemkommunale refusion].

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3031, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 723).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring [vedrørende den mellemkommunale refusion].

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3032, udvalgets tillægsbetænkning i tiltæg B. sp. 723).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. [vedrørende den mellemkommunale refusion].

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3032, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 723).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3032, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 723).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene til lovforslagene om personlig skat til kommunen og om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner sattes først til forhandling.

Udvalgets ordfører *(Hans R. Knudsen):* Siden vi havde disse lovforslag til anden behandling, har udvalget, som det fremgår af tillægsbetænkningen, afholdt et møde og